سوژه‌روز

راهپیمایی علیه خشونت و بی‌قانونی

مردم ایران در شهرهای مختلف از دیروز با حضور در راهپیمایی ضمن اعلام برائت از آشوبگران، بار دیگر ثابت کردند مشکلات اقتصادی تاثیری بر عزم آنها برای دفاع از انقلاب‌شان نخواهد گذاشت.

به گزارش فارس، بسیاری از استان‌های کشور صحنه خروش ملت انقلابی ایران علیه اهانت آشوب‌گران و دشمنان ایران به مقدسات بود. ملت ایران بار دیگر ثابت کردند که همواره پیشتیبان انقلاب‌شان هستند.

اهوازی‌ها از امانیه میدان مولوی (سه‌گوش) تا چهارراه سلمان فارسی (نادری) و چهارراه راهی کردند. مردم قم نیز برای تجدید پیمان خود با انقلاب در میدان جانبازان جمع شده بودند. خیابان مدرس تا آزادی کرمانشاه نیز میزبان مردمی بود که علیه تجمعات اخیر شعار می‌دادند. مردم در این راهپیمایی‌ها با سردادن شعارهای مرگ بر امریکا، مرگ بر اسرائیل و مرگ بر ضد ولایت فقیه، از آشوب‌های اخیر اعلام برائت کرده و حمایت قاطع خود را از نظام مقدس جمهوری اسلامی نشان دادند و خواستار پایان دادن به این تجمعات شدند. در این راهپیمایی‌ها مردم با در دست داشتن پلاکارد‌هایی، خواستار توجه دولت به مطالبات‌شان شدند.

همدانی‌ها نیز با حضور خود پاسخ قاطعی به آشوب‌گران دادند. مردم نهاوند و شهرستان جسرو ورامین نیز با راهپیمایی خود از آشوب‌گران اعلام انزجار کردند. ناگفته نماند که شماری از بسیجیان ورامینی در تجمعی که در بوستان شاهد این شهر برگزار شد، در دفاع از نظام اسلامی کفن پوش شدند. مردم خطه گنجینه معرفت‌ها و باب الرضا در حضوری باشکوه و پرصلابت به اعلام حمایت از ولایت و نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران برخاستند و از دشمنان و آشوب‌گران برائت جستند و اقدامات اخلال‌گرانه عده‌ای در کشور را محکوم کردند.

مردم انقلابی شهرستان خمینی‌شهر نیز دیروز در محکومیت حوادث اخیر راهپیمایی کردند. نوشهری‌های نیز به صورت خودجوش به راهپیمایی انقلابی علیه آشوب‌گران امریکایی - اسرائیلی با حضور هزاران نفری پرداختند.

مردم استان لرستان نیز حضور پرشور خود در راهپیمایی محکومیت ماجراهای اخیر با دیگر حمایت قاطع خود را از جمهوری اسلامی ایران اعلام کردند.

مردم خرم‌آباد همچون دیگر ایرانیان به صحنه آمده و با حضور گسترده خود در راهپیمایی دیروز انزجارشان را از آشوب‌طلبان اعلام کرده و حماسه آفریدند.

پیش از ظهر دیروز همزمان با سراسر کشور غیرت انقلابی مردم شهرهای مختلف استان مرکزی در شهر اراک به خروش درآمد. در شهر اراک نیز مردم ساعت‌ها قبل از تجمع در میدان شهدا حضور یافته و اعتراض خود را نسبت به اقدامات اخیر اعلام کردند.

مردم شهرستان‌های آستانه اشرفیه و سیاهکل نیز با صفوف به هم پیوسته از جاز خود را از آشوب‌طلبانی که با حضور در جمع مردم به دنبال ایجاد ناامنی بودند اعلام کردند. گویا تجمع اعتراض آمیز شهرستان لاهیجان نیز برگزار خواهد شد. مردم شهر ضیاءآباد لایم و گرگان نیز دیروز به صحنه آمده بودند. گفتنی است در تهران نیز فردا بعد از نماز جمعه مردم مواضع خود نسبت به آشوب‌های اخیر را به نمایش خواهند گذاشت.

گزارش

نگاهی به آخرین تحولات در پی ناآرامی‌های اخیر

کشور در آرامش

رابرای بیان خواسته‌ها منطقی نمی‌داند، تصریح کرد این اتفاقات با وجود بودن مشکلات اقتصادی عمل قابل قبولی نیست و فرصت سوءاستفاده و موج‌سواری به یک عده می‌دهد. میزان

دستگیری ۵ نفر از لیدرهای تجمع‌ها در اسلام‌آباد غرب

دادستانی شهرستان اسلام‌آباد غرب از دستگیری ۵ نفر از لیدرهای تجمعات اخیر در این شهرستان خبر داد. دادستانی شهرستان اسلام‌آباد غرب، علامه‌ابراهیم نیز اظهار داشت: تعداد ۵ نفر از عوامل اصلی تحریک به ایجاد تجمع در اسلام‌آباد غرب قبل از هر اقدامی دستگیر شدند. دادستانی اسلام‌آباد غرب همچنین اعلام کرد که تمامی اقدامات انتظامی قبل از شکل‌گیری و هدایت تجمعات غیرقانونی با ابزارهای فنی تحت رصد دقیق قرار دارد. براساس اعلام دادستانی اسلام‌آباد غرب، دستگاه قضایی با افرادی که هنجارشکنی و ساختارشکنی می‌کنند، به‌شدت و قاطعانه برخورد خواهد کرد و اجازه هیچ‌گونه تجمع غیرقانونی را خواهد داد! ایلنا

پرونده

نگاه

نقش وزارت کشور

محمد کاظمی

قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران آزادی فردی و اجتماعی را در حد اعلی پذیرفته است. به عنوان مثال آزادی احزاب، مطبوعات، اجتماعات، قلم و... در اصول ۱۹ تا ۴۲ قانون اساسی مورد پذیرش قرار گرفته است. امروز ما شاهد فقدان سازوکار لازم برای برگزاری تجمعات اعتراض مسالمت‌آمیز در کشور هستیم. سازوکاری که باید در گذشته درباره آن فکر و عمل لازم صورت می‌گرفت. متاسفانه موارد بسیار نادری هستند که بتوانیم بگوییم یک تجمع مسالمت‌آمیز با صدور مجوز وزارت کشور در سال‌های اخیر تشکیل شده باشد. یکی از دلایلی که این روزها شاهد تجمعات غیرقانونی هستیم که بعضا منجر به اغتشاش و شعارهای ساختارشکنانه می‌شود، همین موضوع است که ما اجازه قانونی حضور مردم در تجمعاتی که می‌توانند به بیان خواسته‌ها و اعتراض‌های خود بپردازند را صادر نکرده‌ایم. در قانون این موضوع مطرح است که وقتی اعضای یک صنف به عنوان نمونه، رانندگان، به اجرای برخی سیاست‌ها اعتراض دارند به مقامات ذی‌صلاح مراجعه کرده و درخواست تجمع در محل مشخص و ساعت معین می‌دهند. یکی از فواید این موضوع آن است که مقامات دولتی می‌دانند یک راهپیمایی در محل و ساعتی مشخص برگزار شده و فردی که برای مجوز اقدام کرده است به عنوان مسوول آن تجمع شناخته می‌شود. پس از آن اگر اقدامی برخلاف امنیت رخ دهد آن جمعی که این مسوولیت را قبول کرده می‌تواند پاسخگو باشد. ما باید این مسوولیت را قبول کرده تا بتوانیم در کشور برقرار و آن را اجرا کنیم. اگر نیازبه این نامه است، باید تدوین شود و به احزاب، اصناف و تشکل‌ها اجازه دهیم از این حق قانونی خود استفاده کنند و این امروز یک خلأ قانونی است که نیازمند اقدام عملی وزارت کشور است.

نایب‌رییس کمیسیون حقوقی مجلس

«اعتماد» شیوه‌های بیان نقد از سوی مردم را بررسی می‌کند

حق اعتراض؛ از حرف تا عمل

امیرحمید یدی/ اعتماد

برای تحقق این مهم نیز باید مولفه‌ها و شاخص‌های یک اعتراض مدنی را بشناسیم. بدون شک قادر به برگزاری تجمعات قانونی و اعتراضات مسالمت‌آمیز نیستیم اگر ندانیم که شرط اول، پرهیز از خشونت و پرخاشگری است. همچنین باید امر خته باشیم که تعیین خواسته‌های معقول و اصلاح‌گرایانه و نه براندازانه و ویژگی اصلی اعتراضات مدنی است. نکته دیگر آنکه معترضان در کشورهای توسعه یافته برای بیان اعتراضات خود منافع عمومی را هدف نگرفته و باعث آزار و اذیت شهروندان نمی‌شوند. هدف از این نوع اعتراضات تنها جلب توجه نسبت به سیاست‌ها و قوانینی است که از نظر معترضان ظالمانه یا تبعیض‌آلود است.

تاریخچه اعتراضات مدنی

اعتراضات مدنی زمانی شکل می‌گیرد که شهروندان نسبت به سیاست‌های مورد نظر دولت مستقر اعتراض و انتقاد داشته باشند. این روش سال‌ها است که مورد استفاده قرار گرفته و بنابر تجربه جهانی بیش از هر روش دیگر مفید واقع شده است. برای نمونه زنان در انگلستان بعد از جنگ جهانی دوم با همین شیوه توانستند حق را بگیرند. ماهاتما گاندی نیز وقتی سرسختانه مقابل استعمار بریتانیا ایستاده بود از چارچوب اعتراضات مدنی خارج نشد. تلاش مارتین لوتر کینگ در جهت تامین حقوق شهروندی رنگین‌پوستان امریکا و نلوفرمانی مدنی برخی از شهروندان امریکایی از شرکت در جنگ ویتنام را نیز باید به فهرست اعتراضات مدنی تاثیرگذار در این چارچوب افزود.

شیوه‌های اعتراض مدنی

سال‌ها است که مردم در سراسر جهان برای بیان اعتراضات خود از شیوه‌های مختلف همچون اعتصاب و تظاهرات استفاده می‌کنند. پتیشن امضا می‌کنند یا مطالبات خود را از طریق احزاب و مطبوعات پیگیری می‌کنند. در ایران اما با وجود طرفیت‌هایی در قانون اساسی و قوانین اجرایی کشور شاهدیم شیوه‌های مدنی اعتراض کمتر مورد اجرایی قرار گرفته است. تعدادتان که در تجمعات اعتراضی مسالمت‌آمیز گویای این مسأله است. عدم وجود قوانینی که با به خواست مردم یا با پیگیری مجوز اقدام کنم.»

آرزو فرشید

چند روز نارامی در تهران و دیگر شهرهای بزرگ و کوچک اگر چه با خسارات مالی و جانی همراه بود اما دستاورد‌های مهم و قابل تاملی داشت. همدلی و همراهی ناشی از موقعیت‌سنجی درست جریان‌های سیاسی تنها ماحصل یک هفته تنش نیست. از ان مهمتر محفوظ شمردن حق اعتراض برای مردم از سوی رییس‌جمهور و دیگر مقامات و مسوولان است حقی که از ابتدای انقلاب تاکنون در نظر گرفته شده اما در عمل کمتر فرصت تحقق یافته است.

اکنون بعد از تجربه تلخ اعتراضات خونین آمیز - گذشته از اینکه خشونت توسط مردم معترض اعمال شد یا خشونت توسط سوءاستفاده از اعتراض مردمی بودند- و تاکید مسوولان بر ضرورت پیگیری مطالبات مردم، پرداخت فرصت مناسبی است تا موانعی که در راه طرح اعتراضات مدنی قرار گرفته را شناسایی و برطرف کنیم. در این راستا لازم است که ویژگی‌های اعتراضات مدنی و شیوه‌های معمول برای طرح این نوع اعتراضات را بشناسیم. در گام دوم نیز باید ظرفیت‌های موجود در قانون و ساختار کشور برای استفاده از شیوه‌های مرسوم را در نظر گرفته و چرایی عدم استفاده از این ظرفیت‌ها را بیابیم.

ویژگی‌های اعتراض مدنی

اعتراضات مدنی یکی از مهم‌ترین ابزارهای مورد استفاده در جوامع دموکراتیک برای مطالبه حقوق مردم و مطالبه با کانال‌های موجود است. مردم در این نوع از جوامع آموخته‌اند که منفعل باشند و نه به هر بهانه‌ای به اعتراض متوسل شوند. آموخته‌اند که از هر دست بدهند اما در مقابل دست می‌گیرند. آموخته‌اند که استفاده از روش‌های نامعقول و آمیخته با خشونت نتیجه‌ای غیر از تداوم بحران‌های اجتماعی، سیاسی یا گرفتار شدن در یک چرخه باطل از خشونت، بی‌اعتمادی و نقل اجتماعی ندارد. خوشبختانه به اعتراضات موجود توجه کرده و صدای مردم را می‌شنوند. رویدادهای هفته گذشته ثابت کرد که مانیز در مشق دموکراسی به استفاده از ابزارهایی چون اعتراضات قانونمند نیازمندیم.

الگوبرداری از دنیا

گذشته از ظرفیت موجود در قانون اساسی برای برگزاری تجمعات اعتراضی آزاد و عدم اطلاع مردم از مسیر قانونی اخذ مجوز؛ فرهنگ برگزاری تجمعات اعتراضی نیز در کشورمان نهادینه نشده است. شاهد این مدعا آن است که به گفته مسوولان امر در هفته گذشته هیچ درخواستی به وزارت کشور و زیرمجموعه آن ارسال نشده بود. این یعنی مردم اساسا به طی کردن مسیر قانونی نمی‌اندیشند یا راه انجام آن را هنوز نمی‌دانند. دلیل هرچه که هست باید کشف و اصلاح شود. تنها بعد از برداشتن این گام اساسی می‌توان به تجربه‌های جهانی و الگوهای موجود برای ترویج روش‌های مسالمت‌آمیز تجمع دوخت و همچون عیسی فرهادی، فرماندار تهران از مهیا شدن فضایی برای اعتراض نظیر «هایدپارک» سخن گفت.

یکی دیگر از روش‌های موفق برای پیگیری مطالبات مردمی در کشورهای پیشرفته همان است که چند روز قبل حسام‌الدین آشنا، مشاور رییس‌جمهور پیشنهاد داد. نوشتن پتیشن یا همان طومارهای مطالبه که در کشورهایی همچون انگلستان تجربه شده و مردم به سادترین شکل ممکن خواسته خود را طرح می‌کنند. افزایش تعداد متقاضیان در هر مورد شرکت موجب می‌شود که مسأله به رفع نهاد قانون گذار طرح و بررسی شود. حال سوال اینجاست که چرا برخی در کشور مترجح می‌دهند به جای استفاده از چنین شیوه‌های ساده‌ای به خیابان آمده و تاکسی آتش بزنند؟ البته سوال مهم‌تر این است که اگر این عده به خیابان نیامده و به طوم‌نویسی اکتفا کنند؛ مسوولان در مجلس و دولت چقدر به خواسته‌آنها پایبندی دهند؟

جایگاه احزاب و تشکل‌های صنفی

به اعتقاد برخی کارشناسان و تحلیل‌گران یکی از دلایل عدم استقبال مردم از شیوه‌های اعتراض مدنی در کشور ما ضعف احزاب، تشکل‌ها و سندیکاهاست. بدون تردید وجود احزاب قدرتمند در جهان سبب می‌شود که اعضای احزاب به ساده‌ترین شکل ممکن یعنی از طریق حزب، مطالبات خود را دنبال کنند. ضعف تحزب در کشور ما اما حرف تازه‌ای نیست. افزون بر این با نادیده گرفتن حقوق تشکل‌های صنفی و سندیکاها نیز مواجه هستیم. شاهد این مثال تذکری است که علیرضا محجوب، نماینده تهران در مورد حاشیه‌های ایجاد شده برای کارگران آذراب و هپکو داد. شیوه برخورد با کارگران این کارخانه‌ها که ۶ ماه حقوق معوق دارند، مورد اعتراض محجوب بود و با این پرسش که «کارگران حق ندارند مشکلات خود را بگویند؟» گفت: «در قانون کار و قانون نسبت بود. این یعنی مردم اساسا به فکر کردن مسیر قانونی نمی‌اندیشند یا راه انجام آن را هنوز نمی‌دانند. دلیل هرچه که هست باید کشف و اصلاح شود. تنها بعد از برداشتن این گام اساسی می‌توان به تجربه‌های جهانی و الگوهای موجود برای ترویج روش‌های مسالمت‌آمیز تجمع دوخت و همچون عیسی فرهادی، فرماندار تهران از مهیا شدن فضایی برای اعتراض نظیر «هایدپارک» سخن گفت.

از کجا مجوز بگیریم؟

عمدتا و سیمای جمهوری اسلامی ایران در هر یک از شهرهای خبری خود به چندین تجمع اعتراضی در لندن، پاریس، امریکا و... اشاره می‌کند که عمدتا در مجلس از حق تجمع‌شان صحبت می‌کنند. بی‌گمان دلیلش این است که به برگزاری چنین تجمعاتی در کشورهای توسعه‌یافته معمول است و اینها برعکس ما این اعتراضات را نشانه ناکارآمدی حکومت‌ها تلقی نمی‌کنند. می‌دانند که هر تجمع با یک هدف مشخص شکل گرفته و معترضان صرفا برای رسیدن به همان مطالبه می‌کوشند. قصد و نیت پلیدی در کار نیست. نه کسی به فکر براندازی است و نه کسی به فکر سرکوب. در کشور ما اما برگزاری یک نظاهرات اعتراضی به سختی امکان‌پذیر است. طبق اصل ۲۷ قانون اساسی «تشکیل اجتماعات و راهپیمایی‌ها، بدون حمل سلاح، به شرط آنکه مخل به مبانی اسلام نباشد، آزاد است.» در همین روزهای اخیر بارها شنیدیم که درخواست مجوز باید به وزارت کشور، استانداری و فرمانداری برای تشکیل راهپیمایی داده شود. اما در عمل تجربه جدی برای اجرای این شیوه وجود ندارد. چنانکه اعضای شورای مرکزی و کارشناسی امور جلسه اخیر جلسه خود با معاون وزیر کشور به همین مسأله پرداختند. احمد مازنی، عضو شورای مرکزی فراکسیون امید در این باره به «اعتماد» گفته بود: «بنده در جلسه از معاون وزیر کشور پرسیدم که برفرض اگر بخواهم به همراه جمعی اقدام به برپایی راهپیمایی اعتراضی کنم، چگونه و از کدام مرجع باید نسبت به دریافت مجوز اقدام کنم.»

برای جبران این خلأ چه اقداماتی باید انجام شود؟

دولت در خواست خود را به صورت لایحه به مجلس شورای اسلامی ارائه کرده و وزارت کشور باید پیگیر ارایه این لایحه به مجلس شود. اگر دولت‌ها کوتاهی کردند، نمایندگان مجلس باید این موضوع را به عنوان طرح مطرح کرده و به یک قانون لازم‌الاجرا تبدیل شود.

روند صدور مجوز برای برگزاری تجمعات چگونه است؟ چرا کمتر کسی حاضر به اخذ مجوز برای برگزاری تجمع می‌شود؟ آیا این به دلیل سختی مسیر اخذ مجوز است؟

این موضوعی اساسی است. ما چه نوع ساختاری به نظر رسانی و مدنی داریم که در چارچوب آن ساختار، این مجوزها عملیاتی شود. فرض کنید ما اینجا در موسسات مالی و اعتباری قصد اعتراض داشته باشند. اینجا آیا باید خیلی به دستهای ثبت کنند؟ یا توجه به تجارب ۴۰ سال اخیر و نیازهای جامعه باید این کار را کارشناسی پیش برد. در مسائل عمومی مانند آلودگی هوا و اتفاقاتی از این دست همیشه نحوه تولن انتظار داشت افراد گروه‌هایی را تشکیل داده و سپس برای اخذ مجوز اعتراض نماینده گروه خود را به وزارت کشور راهی کنند. قانون نگفته است که این یک حق گروهی است بلکه یک حق فردی است؛ یعنی هر فردی این حق را دارد که اعتراض کند. ما باید این قانون را به صورتی بدهیم که بتوانند اعتراض خود را بیان کنند. به عنوان مثال موضوع فساد یک موضوع عمومی است. بدون آنکه نیاز به تشکیل دستهای باشد مردم باید بتوانند اعتراض کنند. ما نیز نمی‌دانیم در چه شرایطی وزارت کشور مجوز تجمع قانونی مبتنی بر اصل ۲۷ قانون اساسی را صادر می‌کند.

یعنی افراد نمی‌توانند برای مجوز تجمع اقدام کنند؟

قانون به صورت مشخص این موضوع را روشن نکرده است. برای حل این موضوع باید قوانین عادی وضع شود و تکلیف در این شرایط مشخص نیست. برخی موضوعات شفاف است مانند تقبیح خسارت به اموال عمومی. این تجمع‌ها باید به صورت مشخص باشد و در آن باید تصمیم کارشناسی صورت پذیرد. ما باید برای صدور مجوز همه شرایط را بسنجیم اما تکلیف در شرایط فعلی مشخص نیست.

در این شرایط قانون باید تفسیر دارد یا باید قانون عادی وضع شود؟

قانون نباید تفسیر شود. باید در این باره قانون عادی وضع شود زیرا جزییات قوانین عادی مشخص می‌شود. اصول قانون اساسی کلیات و مبانی یک موضوع را مشخص می‌کند. اما باید این قوانین عادی وضع شود تکلیف مردم نیز با این اصل مشخص خواهد شد.

یوسف مولایی در گفت‌وگو با «اعتماد» مطرح کرد

اصل ۲۷ قانون اساسی مبهم است

اصل ۲۷ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران بر آزادی حق تجمع افراد با شرایط خاص تاکید می‌کند اما جزییات این شرایط در ماده واحده قانون تشکیل راهپیمایی‌ها، مصوب ۱۳۶۵ آمده است. در این اصل می‌گوید چون سلح حمل نمی‌کنیم و از نظر خودشان مبانی اسلام را مخل نمی‌کنیم می‌توانیم تجمع داشته‌باشیم.

تفسیر قانون و وضع قوانین عادی بر عهده کیست؟

اگر موضوع تفسیر قانون اساسی باشد، بر عهده شورای نگهبان است اما باید در ابتدا قانون عادی وضع شود و تفسیر قوانین عادی بر عهده مجلس است. ما در راستای اجرایی کردن اصل ۲۷ قدمی بر نداشته‌ایم. در قانون احزاب و قانون جرم سیاسی صحبت‌هایی در این باره مطرح شده است اما اینکه به طور کامل شفافسازی شده و شبهه وجود نداشته باشد، صورت نگرفته است. بعضا حقوق شهروندان در اینکه اگر خواسته یا مطالباتی دارند و می‌خواهند خواسته خود را به صورت مدنی مطالبه کنند، مشخص نیست. اگر قوانین عادی وضع شود، مشکل برطرف می‌شود. اما نیاز است که به قوانین مدونی دارد که بتواند این اصل را اجرایی کند زیرا یک اصل به خودی خود توانایی اجرایی ندارد. ما از اول انقلاب با فقدان قوانین که بتواند این اصل را اجرایی کند روبه‌رو بودیم. گسانی که تجمع می‌کنند با تفسیر این اصل می‌گویند چون سلح حمل نمی‌کنیم و از نظر خودشان مبانی اسلام را مخل نمی‌کنیم می‌توانیم تجمع داشته‌باشیم.

براساس قانون اساسی به کدام تجمع می‌توان تجمع قانونی؟

طبق اصل ۲۷ قانون اساسی تشکیل اجتماعات و راهپیمایی‌ها، بدون حمل سلاح، به شرط آنکه مخل به مبانی اسلام نباشد آزاد است. این یکی از اصول قانونی است. اما باید در قوانین عادی مشخص می‌کردیم باید حقوق شهروندان در اینکه اگر خواسته یا مطالباتی دارند و می‌خواهند خواسته خود را به صورت مدنی مطالبه کنند، مشخص نیست. اگر قوانین عادی وضع شود، مشکل برطرف می‌شود. اما نیاز است که به قوانین مدونی دارد که بتواند این اصل را اجرایی کند. ما از اول انقلاب با فقدان قوانین که بتواند این اصل را اجرایی کند روبه‌رو بودیم. گسانی که تجمع می‌کنند با تفسیر این اصل می‌گویند چون سلح حمل نمی‌کنیم و از نظر خودشان مبانی اسلام را مخل نمی‌کنیم می‌توانیم تجمع داشته‌باشیم.

تفسیر قانون اساسی به عهده کیست؟

اگر موضوع تفسیر قانون اساسی باشد، بر عهده شورای نگهبان است اما باید در ابتدا قانون عادی وضع شود و تفسیر قوانین عادی بر عهده مجلس است. ما در راستای اجرایی کردن اصل ۲۷ قدمی بر نداشته‌ایم. در قانون احزاب و قانون جرم سیاسی صحبت‌هایی در این باره مطرح شده است اما اینکه به طور کامل شفافسازی شده و شبهه وجود نداشته باشد، صورت نگرفته است. بعضا حقوق شهروندان در اینکه اگر خواسته یا مطالباتی دارند و می‌خواهند خواسته خود را به صورت مدنی مطالبه کنند، مشخص نیست. اگر قوانین عادی وضع شود، مشکل برطرف می‌شود. اما نیاز است که به قوانین مدونی دارد که بتواند این اصل را اجرایی کند. ما از اول انقلاب با فقدان قوانین که بتواند این اصل را اجرایی کند روبه‌رو بودیم. گسانی که تجمع می‌کنند با تفسیر این اصل می‌گویند چون سلح حمل نمی‌کنیم و از نظر خودشان مبانی اسلام را مخل نمی‌کنیم می‌توانیم تجمع داشته‌باشیم.

براساس قانون اساسی به کدام تجمع می‌توان تجمع قانونی؟

طبق اصل ۲۷ قانون اساسی تشکیل اجتماعات و راهپیمایی‌ها، بدون حمل سلاح، به شرط آنکه مخل به مبانی اسلام نباشد آزاد است. این یکی از اصول قانونی است. اما باید در قوانین عادی مشخص می‌کردیم باید حقوق شهروندان در اینکه اگر خواسته یا مطالباتی دارند و می‌خواهند خواسته خود را به صورت مدنی مطالبه کنند، مشخص نیست. اگر قوانین عادی وضع شود، مشکل برطرف می‌شود. اما نیاز است که به قوانین مدونی دارد که بتواند این اصل را اجرایی کند. ما از اول انقلاب با فقدان قوانین که بتواند این اصل را اجرایی کند روبه‌رو بودیم. گسانی که تجمع می‌کنند با تفسیر این اصل می‌گویند چون سلح حمل نمی‌کنیم و از نظر خودشان مبانی اسلام را مخل نمی‌کنیم می‌توانیم تجمع داشته‌باشیم.

تفسیر قانون اساسی به عهده کیست؟

اگر موضوع تفسیر قانون اساسی باشد، بر عهده شورای نگهبان است اما باید در ابتدا قانون عادی وضع شود و تفسیر قوانین عادی بر عهده مجلس است. ما در راستای اجرایی کردن اصل ۲۷ قدمی بر نداشته‌ایم. در قانون احزاب و قانون جرم سیاسی صحبت‌هایی در این باره مطرح شده است اما اینکه به طور کامل شفافسازی شده و شبهه وجود نداشته باشد، صورت نگرفته است. بعضا